

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:40	4:58	בית שמש
6:43	4:50	בני ברק
6:40	5:06	חיפה
6:39	4:59	טבריה
6:36	4:56	יבנאל
6:37	4:43	ירושלים
6:39	4:50	מודיעין עילית
6:39	4:57	צפת
6:36	4:53	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 20 (639)

פרשת תרומה, ח' אדר א', שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: נחמיה ט - י | בבלי: בבא קמא ק"ז | ירושלמי: שבת ס"ו | תוספתא: כתובות ז' | רמב"ם: שחיטה ג'

מוהרא"ש מספר

ווארט על הפרשה

משנכנס אדר מרבין בשמחה

כאשר מגיע חדש אדר, מתחילים כבר להרגיש את האורות של חג הפורים, בירושלמי (ריש מסכת מגלה) מובא, כל חודש אדר כשר לקריאת המגלה, וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן תרפ"ח סעיף ז) שהיוצא לדרך ארוכה ואינו יכול לחכות עד פורים, ואינו יכול להוליך מגלה עמו, יכול לקרות מתחילת חדש אדר, רואים שמיד פשוט נכנס אדר, יש כבר את האורות של פורים.

ולכן אומרים חז"ל (תענית כו ע"ב): 'משנכנס אדר מרבין בשמחה', ודקדקו חז"ל "מרבין" בשמחה, כי באמת למד אותנו רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד): 'מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד', שבכל השנה צריך להיות בשמחה, רק בחודש אדר צריכים "להרבות" <<<<

מילה של התחזקות

היום ז' אדר הוא יום מאד גדול, יומא דהילולא של משה רבינו; רבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עט) שמשה רבינו מסר את נפשו עבור עם ישראל. כפי שחז"ל אומרים (מדרש דברים רבה ז, י) שמשה רבינו אמר להשם יתברך: "ימות משה ומאה פיוצא בו ולא תנזק צפרנו של אחד מהם".

היום גם יומא דהילולא של הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאליב זכותו יגן עלינו; לא בתובים שום תארים על המצבה, רק שני דברים: "היה ערליכער איד, (יהודי בשר) והיה לומד על הדף". ידוע שהרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו התבטא פעם, שאם בימינו היו מכנים אדמו"ר בפנוי יהודי בשר הוא היה נעלב, וזה גם לא היה נכון. ברוך השם שיש לנו את סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"ז) לכן גם אנחנו יכולים לזכות לתאר "היה לומד על הדף", וכך גם נזכה לתאר השני "היה ערליכער איד", כי אם לומדים תורה בכל יום זוכים להיות יהודי בשר.

(עצתו אמונה, פרשת תצוה תשע"ז)

ויקחו לי תרומה. אומר רש"י, לי לשמי. מוהרא"ש מסביר זאת על פי מה שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שכח התורה גדול מאד. היצר הרע רק רוצה לעשות את האדם משגע לגמרי, כפי שחז"ל אומרים (סוטה ג.) "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", והעצה לזה היא התורה. כל התורה היא שמות של השם יתברך. וכמו שלאדם משגע נותנים קמעות ושמות, כך התורה היא קמע שמרפא את האדם מהשגעונות שהיצר הרע רוצה להחדיר בו, וזה הופך אותו לאדם נורמלי.

לכן אומר רבינו (שיחות הר"ן, סימן י"ט) שאפילו אותם האנשים המנחים בעברות, הם כבר רגילים לעשות עבירות, אם הם יקבעו לעצמם לעשות שיעור תורה בכל יום חק ולא יעבור, התורה תחלץ אותם מהמקום שהם מנחים, ותהפך אותם ליהודים כשרים.

זו הסבה שהיצר הרע נלחם כל כך חזק שלא ילמדו תורה, הוא יודע שברגע שהאדם יתחיל ללמוד תורה הוא גמור, התורה תחלץ את האדם מבין שניו וצפרניו. והאדם צריך להיות חזק ולא לתת לו לעשות את זה, אלא בכל יום לפתוח ספר וללמוד, ואפילו שלא מבינים את הלמוד שלפחות יאמרו את המלים, כפי שרבינו למד אותנו (שיחות הר"ן סימן ע"ו) שאפשר ללמוד אפילו בלי הבנה, אפילו שרק אומרים את המלים של התורה הקדושה יש לזה את אותו כח אדיר.

היצר הרע תמיד יבוא בדרך אחרות כדי להפריע לאדם ללמוד, הוא תמיד יעלה עסוקים אחרים, העקר שהאדם לא ילמד, והוא אפילו יתחפש לצדיק וידאג שהאדם יתעסק במצוות אחרות, רק לא ללמוד. ומצד שני הוא ינסה להוכיח לאדם שאם רק אומרים את המלים של התורה זה לא נקרא ללמוד, רק עם הבנה זה נחשב ללמוד. ממבט שטחי נראה שהיא רוצה שהאדם ילמד טוב יותר, שהוא יבין טוב יותר. אבל היצר הרע יודע שאם האדם יחשב שכשואומרים את המלים זה לא נקרא ללמוד, הוא בסוף יפסיק ללמוד לגמרי, כי לא תמיד אפשר להבין, ולא תמיד יש סבלנות להבין.

זה מה שהפסוק אומר, ויקחו לי תרומה, אומר בעל הטורים תרומה אותיות "תורה מ", התורה שהקדוש ברוך הוא נתן בארבעים יום. את התורה היהודים צריכים לקחת, וזה יקרב אותם אל השם יתברך. ורש"י אומר, לי לשמי, התורה מלאה בשמות של השם יתברך, זו הרפואה נגד היצר הרע שרוצה לשגע את האדם. אבל זה צריך להיות, מאת כל איש אשר ידבנו לבו, האדם צריך למסור את הלב שלו, הוא צריך לחזק את הלב שלו שהוא יוכל להתחמק מכל העקמימות שהיצר הרע רוצה לבלבל לו את המח שהוא לא ילמד תורה.

כשאדם יעשה כך, בזה הוא יבנה משכן בלבו, הקדוש ברוך הוא יגור בלבו תמיד. (תוף הנחל ליל שב"ק תרומה תשס"ט לפ"ק)

עוד בשמחה, ולעשות את כל מה שיכולים כדי להיות בשמחה.

לכן נוהגים שכשמגיע חדש אדר תולים כרזות גדולות "משנכנס אדר מרבין בשמחה", כדי להזכיר לכל אחד ואחד שצריך להיות מאד בשמחה, ושאריך לעשות את כל הפעולות להיות בשמחה, ועל ידי ששמחים בחדש זה ממשיכים בזה את כל ההשפעות הטובות היוצרות בזמנים אלו.

הגמרא אומרת (ביצה ט"ו ע"ב): 'הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר "אדיר במרום ה'", בפשטות פרושו שטע מי שרוצה ששדותיו יצמחו טוב, אז יטע סוג עשב שנקרא "אדר", אבל זה גם מרמז על מה שרבונו אומר (ספר המדות אות שמחה חלק שני סימן א'): 'מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח'. ולכן אומרים חז"ל "הרוצה שיתקיימו נכסיו" כשמשיהו רוצה להצליח ברוחניות ובגשמיות, "יטע בהן אדר", שיטע בעצמו את השמחה של חדש אדר, והשמחה הזו תלווה אותו ותעזר שיעצור שיעצור תמיד.

האם אני באמת שמח?

איך אדם יכול לדעת אם הוא באמת בשמחה? כשהשמחה עולה על גדותיה ונשפכת לחוץ, והוא משמח גם יהודים אחרים, אז יודעים שבאמת הוא שמח.

ולכן רואים שמצוות חודש אדר מלאות בצדקה וחסד כי כשאדם שמח הוא יעשה צדקה וחסד עם אחרים, כדי לשמח גם יהודים אחרים.

זה מתחיל משבת שקלים, שמכריזים כבר לתת שקלים, לתת צדקה, ואחר כך בערב פורים נוהגים לתת מחצית השקל לצדקה, ואחר כך פורים עצמו הרי מלא רק בצדקה וחסד, משלוח מנות, מתנות לאביונים, סעודת פורים ביחד עם המשפחה וחברים, וגם בפורים שהוא שלשים יום לפני חג הפסח, מתחילים לאסוף קמחא דפסחא לעניים לפסח, נמצא שכל אדר קשור בצדקה וחסד, כי כשאדם בשמחה, הוא רוצה לשמח גם אחרים בצדקה וחסד.

תשובה עם שמחה

כמו שחדש אלול הוא חדש שעושים בו תשובה מראה, מפחדים מיום הדין ראש השנה, ומתכוננים חודש שלם עם תשובה ומעשים טובים כדי לזכות בדין, שהקדוש ברוך הוא יכתב בראש השנה שנה טובה ומברכת.

כך הוא גם חדש אדר חדש שעושים בו תשובה, אבל עכשיו זה תשובה מאהבה ועם שמחה, ובזה מתכוננים לחדש ניסן שהוא חודש הגאולה, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאול, ועם השמחה של החדש הזה יכולים לתקן כל מה שלא היו מספיק בשמחה כל השנה.

רבנו אומר (השמטות לחי מוה"ר), שאד"ר הוא ראשי תבות 'ראש ד'ברך א'מת, אפשר לפרש לפי מה שהגמרא אומרת (קדושין לא) על הפסוק 'ראש ד'ברך א'מת, שואלת הגמרא 'ראש ד'ברך' ולא 'סוף ד'ברך'? רק ההתחלה אמת ולא הסוף? אומרת הגמרא אלא מסוף ד'ברך נכר שראש ד'ברך אמת.

תכן שאת זה מרמז רבנו, אדר ראשי תיבות 'ראש ד'ברך א'מת, שבחדש אדר שהוא החדש האחרון לסדר החדשים, כשמשימים בחדש זה, מתקנים את כל החדשים שלא היו שמחים, כי על ידי החדש האחרון, כשמחים אז פראים בזה שבאמת היו רוצים להיות בשמחה גם כל השנה, וזה נחשב כאילו היו שמחים כל השנה.

וכשעושים תשובה מאהבה אומרת הגמרא (יומא פ"ו ע"ב) שאז נהפכין כל העבירות למצוות, לכן כשמגיע חודש אדר ועושים תשובה בשמחה מתקנים 'ראש ד'ברך א'מת, כמו שהגמרא אומרת, שעל ידי סוף השנה נהפכת כל השנה לטובה, כל העבירות נהפכות למצוות.

איך נהיים בשמחה?

להיות בשמחה מגיע בקשי רב, כל שאר עבודות הרבה יותר קלות לעשה משמחה, כי כל אדם עובר צרות וקשיים, מרירות וחלישות הדעת, וזה שובר את האדם

מכתב מראש הישיבה שליט"א

להיות בשמחה בתמימות ובפשטות

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת תרומה, ב' דר"ח אדר א', שנת תשע"ט

לכבוד ... גרו יאיר.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים לנו (תענית כט.): "משנכנס אדר מרבין בשמחה", לכן אנחנו צריכים למסר את נפשנו להיות בשמחה. כשאדם בשמחה הוא יוצא מכל הצרות וכל היסורים, כפי שהגביא אומר (ישעיהו נה, יב): "כי בשמחה תצאו", על ידי שמחה תצאו מהגלות.

צריכים למצוא בתוכנו נקודות טובות כפי נהיים בשמחה; כל יהודי מלא בכל כך הרבה טוב, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נז.) על הפסוק (שיר השירים ד, ג): "כפלח הרמון רקתך" - מאי רקתך? אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון", אפילו אנשים שנראים ריקים הם גם מלאים במצות כמו רמון; אם תסתכל טוב אתה תמצא בתוכך מאד הרבה טוב.

כל זמן שאדם לא שמח הוא לא יכול להנהיג את מוחו, המח שלו נמשך לשלילי, המח חושב רק רע ורואה רק רע, אבל כשמשימים מכניסים שמחה במח - אזי האדם הוא בעל הבית על המח. זה פרוש מה שרבונו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן י): "כי שמחה הוא עולם החרות", כשמשימים יוצאים מכל המחשבות הרעות ומתפטרים מכל הרע.

כשאדם שמח סימן שהוא בקדושה, ואם הוא בעצבות השם ישמרנו הוא צריך לראות בכל הכוחות לשמח את עצמו ולברח מהטומאה.

לכן אבקש ממך צא ברוך; בימינו קל מאד לרקד כשיש בכל בית תזמרת שלמה. בימים עברו כשמישהו היה רוצה לרקד הוא היה צריך להביא אצלו תזמרת שלמה, תוף, חליל, כנור וכו' וכך יכלו לרקד ולשמח, אבל בימינו מפעילים נגון ורוקדים.

הצדיק הקדוש רבי נתן זכרוננו לברכה צנה לאחד מאנשי שלומנו שירקד בכל יום, רבי נתן אמר לו: "אם תרקד בכל יום לא תראה פני גהינום".

שמעתי מתלמידי היכל הקודש שלמדו בישיבה של מוהרא"ש עוד בבגין הישן שם היה אפשר לשמוע מקומה אחת לשניה כי הרצפה הייתה מעץ, הם ספרו שכאשר מוהרא"ש היה עובר צרות קשות יכלו לשמוע בישיבה שמוהרא"ש רוקד במשך שעות ארוכות; מוהרא"ש צית לרבנו בתמימות ופשטות, אם רבנו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן י): "כשיש חס ושלום דינים על ישראל, על ידי רוקדים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינין", הרי זה פשוטו כמשמעו, אם רוקדים ומוחאים כפים מבטלים את כל הדינים מעצמו ומאחרים.

מאד אבקש ממך שתתחדש בלמוד משניות; קח אתך תמיד ספר משניות קטן - כמו שעושים כל תלמידי 'היכל הקודש', וכשיש כמה דקות חוטפים עוד משנה. מוהרא"ש היה תמיד מתפאר ואומר: "איך יודעים מיהו תלמיד 'היכל הקודש'? אחד שרואים אותו עם משניות". אי אפשר להקרא תלמיד היכל הקודש רק אם אומרים הרבה פרקים משניות בכל יום; אם תאמר פרקים משניות בכל יום זה יחלץ אותך מהבוץ שלך, זה יטהר אותך שלא תרוץ להסתכל בעברות.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה תרומה תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

קריאת שמע זה כמו סבין שחדה משני הצדדים

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה להודות לכם על כל החיווק והעצות לחיים שאנחנו מקבלים ממכם. על אף שפבר שמענו וקבלנו גם ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אבל עם הדרשות שלכם זה הרבה יותר חי, אתם מורידים את זה באופן כל כך פשוט ונאמתי, שממש אי אפשר שלא לקיים את זה.

מוהרא"ש היה אומר שהוא לקח את ליקוטי מוהר"ן ואת ליקוטי הלכות ועשה מזה כמו "רסק תפוחים", שאפילו לא יצטרכו להתאמץ לנגס בתפוח הקשה, אלא שיוכלו לאכול את זה מאד בקלות, כמו שנותנים לתינוק תפוח מרסק שקל לו לאכול. אצל ראש הישיבה אפשר להגיד שעשיתם את זה עוד יותר קל, ממש כמו "מיין תפוחים", אפילו לא צריכים לקחת פפית כדי לאכול את הרסק תפוחים, אפשר ממש לשותת את זה בכזו קלות כמו ששותים "מיין תפוחים".

רציתי לשאול לגבי מה שראש הישיבה שליט"א דבר לאחרונה בדרשה לגבי אמירת ברפת "המפיל", שכמו שאסור לאכול בלי ברכה, כך אסור לישון בלי ברכה. למעשה זה מאד קשה לי, כי כשאני כבר נכנס למטה אין לי כבר כח לכלום, ולכן אני קורא קריאת שמע שעה שעתיים לפני כן, אבל אני לא רוצה לברך אז "המפיל", כי אני עוד רוצה לדבר אחר כך, איך עלי לנהג בזה?

כמו כן רציתי לשאול איך מדברים אל ילדים קטנים על קדשה, מצד אחד אני יודע את החשיבות של לדבר ולהסביר לילדים להזהר מאד מאנשים רעים, אבל מצד שני אני לא רוצה להכניס בהם יותר מידי פחדים עד שהם יחשבו על זה יותר מידי.

ישר כח גדול על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת ה'תשע"ח

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה בדרנו - מוהרא"ש זכרוננו לברכה; מוהרא"ש לוקח את העצות של רבינו ומוריד את זה אלינו אנשים פשוטים שגם אנו נוכל לחיות עם כל העצות היפות ולחיות עם השם יתברך. אנחנו רק צריכים להוריד את זה יותר למוחות שלנו שגם אנו נוכל לחיות תמיד עם השם יתברך.

שמעתי שהילד הקטן שלכם חי עם כזו אמונה, בכל פעם שמגישים לו את האכל הוא אומר מעצמו "תודה השם"; בכל העולם לא רואים דבר כזה, שחיים עם כזו אמונה, שילדים קטנים מדברים אל השם יתברך וכל דבר שהם צריכים הם מבקשים מהשם יתברך.

מאד, הוא מאבד את המצב רוח, ולא מסגל להיות בשמחה. לכן עיקר הגדלות של אדם היא כשיכול להתחזק, שלמרות כל הקשיים שהוא עובר, הוא עדיין יהיה בשמחה, כשהולך טוב לאדם ואז הוא שמח זה בכלל לא חכמה, אלא להפך כשלא הולך לו כל כך טוב, ועם כל זה הוא מתחזק להיות בשמחה, אז נפרת גדולתו של יהודי.

שמחה מגיעה על ידי אמונה, כשיהודי מאמין שהקדוש ברוך הוא תמיד אתו, עוזר לו, וכל דבר שקורה זה לא בדיוק קרה בדרך הטבע, אלא כל דבר עושה הקדוש ברוך הוא בעצמו בלב רחמנותו, אז הוא מאד שמח.

ובנוסף שהקדוש ברוך הוא נתן לנו תורה ומצוות שאנו זוכין לקיים, צריכים אנו לשמוח מאד בזה, כמה שנים כבר חי האדם בעולם? "מי שנותניו שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה", ואם עוד חוטפים דברים טובים במקט השנים האלו, יכולים לשמוח בזה מאד.

למה שומרים שבת? כי הקדוש ברוך הוא צוה. למה אוחלים פשר? כי הקדוש ברוך הוא צוה, למה יש לנו מזוזה על הדלת? למה אנו מנשקין את המזוזה? כי במזוזה כתוב קבלת על מלכות שמים, ואנו שמחים בזה. וכן הלאה כל המצוות שכל יהודי עושה, יכולים לשמוח מאד בזה, וזה מראה שאנו מאמינים בהקדוש ברוך הוא.

רבי נתן אומר (ליקוטי-הלכות, נפילת אפים, הלכה ד') שזה היה הרשעות של המן כשאמר לאחשורוש, ודתייהם שונות מכל עם, המן אמר שלמרות שכל עם וכל מדינה יש לה חקים, אבל הם לא שמחים לקיים את זה, אבל אצל היהודים, כשהם עושים מצוות הם מאד שמחים, וזה הרתיח מאד את המן, את זה הוא לא היה יכול לסבל, כי אם שמחים עם המצוות, סימן שטמון בזה כח נעלה.

ואת זה אכן יכולים לראות שאת חקי המדינה מחפשים רק איך יכולים לעקף, כשאף אחד לא רואה יתחמקו, אבל יהודים מציתים לתורה כי הקדוש ברוך הוא צוה, ושמחים מאד בזה.

רבי נתן אמר פעם לאחד: "אם תהיה בשמחה לא תראה פני גיהנום. ואותו אחד אכן קיים את זה כל ימי חייו.

העקר להיות בשמחה

לרבי נתן היה תלמיד שקרו לו ר' עוזר, שהיה עובד השם גדול, ועסק הרבה בהתבודדות, ועל-כן היה במירוות, כי מרב עבודתו ודבקותו בו יתברך לא נראתה השמחה על פניו. וענה ואמר לו רבי נתן ז"ל: "שמעתי אומרים עליך: עוזר יער איז פרום, אני לא כך קבלתי מרבנו ז"ל, העקר להיות בשמחה, וגם להיות ירא". ובזו הלשון אמר: "דער עיקר איז פרייליך, אין פרום אויף", הינו שהדגש צריך להיות על שמחה והתחזקות.

רבנו ז"ל מביא (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב), שצריכין בשעת התבודדות לעבוד קודם על נקדה אחת, עד שזוכה להגיע אל הנקדה הזאת, הינו כי לשבר את המדות הרעות שלו ולבוא למדות טובות, צריך להתנגע ימים ושנים, כי צריך להתחיל קודם עם מדה אחת ועם ענין אחד, ואחר-כך כשזוכה כבר להגיע אל המדה הזאת והענין הזה - לשבר את המדה הרעה הזאת, ולבא אל המדה הטובה הזאת, אז צריך לקחת מדה וענין אחר, וכן עד שיעבר על כל המדות ויזכה לשבר את המדות והענינים הרעים, ולהגיע אל מדות וענינים טובים. ובאמת כולם שואלים - באיזו מדה צריכין להתחיל? לעבוד ולשבר?

המדה הראשונה היא מדת השמחה, שצריכין לעבוד הרבה על נקדת השמחה, ותמיד לבקש ממנו יתברך רק על שמחה, שיהיה תמיד שמח, וירחיק ממנו את העצבות, אזי כבר ממילא יוכל להגיע אל כל המדות הטובות שבעולם, ולשבר את כל המדות הרעות שבעולם; כי היסוד והעקר בחיי האדם הוא רק שמחה, כי כפי שאדם שמח, כן שובר מעצמו כל הרע שלו.

ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות בשמחה, ומכל שפן וכל שפן כשזוכה לשמח גם אחרים, אשר אין למעלה מזה. (שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך חדש אדר וערך שמחה חלק ז' ח' י"א)

מלאה שנה לגיליון המבוקש 'שיעורי חינוך'

בימים אלו מציינים שנה תמימה מאז החל להופיע לאור עולם הגיליון המיוחד 'שיעורי חינוך', אחד מהגיליונות החשובים ביותר בקהילת היכל הקודש.

ראש הישיבה שליט"א כתב למוציאים לאור, מכתב שמלא בדברי חיזוק, שיתחזקו בעבודתם ביתר שאת וביתר עוז, להמשיך את העבודת הקודש אשר עליהם בכתף ישאו, בין הדברים כותב ראש הישיבה: כעת הסתיימה שנה מאז שהתחלת להוציא את הגיליון הנפלא שיעורי חינוך, הגיליון עשה מהפכה גדולה בעולם, גם אלו שלא מוכנים לקחת ביד דף ועלון ששייך לברסלב, בכל זאת הם מוכנים לקחת את זה, כי כולם צריכים עצות על חינוך, וכולם מרגישים אובדי עצות בעניין זה, ראש הישיבה ממשיך וכותב: צריכים רחמי שמים כעת בעולם, נושבים רוחות זרות, והחינוך של צאצאיו בסכנה, חייבים את העצות והשכל של רבינו, איך להנך את הדורות הבאים עם יראת שמים וקדושה וטהרה.

המוציאים לאור מספרים, שהם מקבלים פריסות שלום אודות הגיליון מכל המגזרים והעדות בכלל ישראל, הן אצל הציבור החסידי והן אצל הליטאי והן אצל האשכנזים והן אצל הספרדים, שומעים כל הזמן שאנשים מחיים את עצמם עם הגיליונות שמסייעים לתועלת מעשית מדי יום ביומו, בין אצל אבות ואמהות ובין אצל מחנכים, מלמדים ומחנכות, הגיליונות מאירים את הדרך לחנך את צעירי הצאן בדרך המסורה, ההורים והמחנכים לא מפספסים ולו גיליון אחד אחרי שראו שהעצות והשכל של רבינו מעמידים אותם על רגליהם.

חברי הנהלת המוסדות היראים והשלמים מרגישים אבודים בדור הזה, ולא יודעים היכן לפנות לעזרה, הם מוזמינים פדגוגים ופסיכולוגים מומחים ומטפלים, שילמדו את המחנכים איך לנהל ביתה, רצים אחרי המאמנים והקאוצרים ומשלמים להם הון עתק, ומנסים להיאחזו בקש כדי להינצל ממי המבול הזידונים, ומההפקרות ששוטפת את העולם כולו, וכאן הם מוצאים בגיליון יסודות חינוך באופן הברור והמעשי ביותר, ומתבהר להם הדרך כיצד לגדל את הילדים, והעיקר שכל העצות האלו מושתתות על יסודי התורה ודברי חז"ל, ואף שהיה אפשר לעשות גיליון על עוד אלף נושאים אחרים, בכל זאת נושא החינוך המטריד את מנוחתם של כל מחנכי הדור, צבר תאוצה ועשה מהפכה גדולה.

בעזרת השם מקווים המוציאים לאור לסדר בהמשך הזמן, את כל הגיליונות בכרך אחד, ולעשות ממנו קונטרס יפה, ולאחר מכן ספרים נהדרים, אשר יאירו את אלפי בתי ישראל ויהנו את כלל ישראל באוצר היקר הזה.

כעת שחלפה לה שנה תמימה מאז שצללו לעובי הפרויקט החשוב הזה, חייבים להודות להשם יתברך על הזכות הגדולה שיש לנו חלק בזיכוי הרבים הנפלא שאין כדוגמתו.

וכעת זה הזמן להודות ולשבח את המוציאים לאור, העובדים ללא לאות ושלא על מנת לקבל פרס, במסירות נפש ממש, ביום אכלני חרב וקרח בלילה, וברוב כשרון עבודתם עושה פירות, וכן כל המסייעים והמגיחים והמתרגמים לשאר השפות והמעמדים והמדפיסים, כולם כאחד יבורכו מהשמים, הקב"ה הרואה את הכל בוודאי ישלם להם שכרם מן השמים. חייבים לבטא על הכתב את המוסר השכל שאנו יכולים ללמוד מהגיליון הזה, כאשר הגיעו אברכים חשובים תלמידי ראש הישיבה שליט"א, וחשבו רעיון - רעיון שכנראה הרבה חשבו לפנייהם - אבל הם לא נשארו עם הרעיון, אלא החליטו להוציא מהכח אל הפועל, ומזה אנו צריכים ללמוד, להתפלל ולבקש מהש"ת שאף אנחנו נוכל לממש את הרעיונות שיש לנו להפיץ את העצות של רבינו ולהרבות כבוד שמים, וכעת זה הזמן לכל אחד לקחת חיזוק בעניין ההפצה, כל אחד כפי דרכו, אם זה בלהפיץ את הגיליונות, ואם זה בלסייע בהדפסה ואם זה בלסייע בממון עבור ההדפסה, ועל ידי זה יהיה לנו חלק בקירוב הגאולה. צאי לך בעקבי הצאן!

לגבי קריאת שמע וקריאת המפיל וכו'; אם אנשים היו יודעים כמה חשובה קריאת שמע שעל המטה, כל אחד היה קורא קריאת שמע. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ה): "כל הקורא קריאת שמע על מטתו, מזיקין בדילין הימנו", כל מי שקורא קריאת שמע שעל המטה כל המזיקים מסתלקים ממנו; עוד הם אומרים (שם): "כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאילו אווז חרב של שתי פיות בידו", טוב מאד אמה עושה שאמה קורא קריאת שמע מספיק מקדם, אפילו שאמה עדיין לא הולך לישון, פי אם דוחים את זה לאחר כך עלולים להרדם בלי קריאת שמע. את ברפת המפיל אומרים לפני שקוראים קריאת שמע כמו שמדפס בסדור עת רצון. לגבי לברך אל הילדים וכו'; צריכים לברך עם ילדים שיזקרו ממנו, אבל צריכים לזכור את מאמר הקצם: "מן ההזיהרות - לא להזהר כל כך", מצד אחד אמנם צריכים להזהיר את הילדים להזהר מאנשים וכו', וצריכים לדאג שהם ירגישו בנח לברך עם ההורים כשמשוהו מפריע להם. הרבה פעמים הילדים לא יכולים להביע את הרגשות שלהם וכו' או לספר מה שמפריע להם פשהם רואים שמבטלים את דבריהם ולא מקשיבים להם, זה חשוב מאד לילדים. אבל מצד שני גם צריכים לחיות, אי אפשר לחיות בפקודים כל היום. הקודש ברוך הוא ברא את העולם כדי לחיות, פפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", לא שישתקבו תמיד עם פקודים.

יתן לך השם יתברך הרבה נחת מפל ילדיך. (עצתו אמונה תרומה תשע"ט)

סימן טוב ומזל טוב
החתן מו"ה **שמואל פולק** הי"ו ירושלים
לרגל איחוסיו עב"ג למזל טוב
מו"ה **אשר לעמל ווסמאן** הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב
מו"ה **מושה רעכניצער** הי"ו בני ברק
להולדת הבן למזל טוב
מו"ה **נפתלי רייכמאן** הי"ו טבריה
להולדת הבת למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב ימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	20:30 נח הירון 29/6	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19 צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה) טבריה רחוב משה שפירא 2
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינס 1
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	---
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 461-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניוונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com